

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.574 van 28 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 juli 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 29 januari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. VAN DEN HOLE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Vluchtrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, woonde sinds 1998 met uw man in Argun.

U gaf van mei 1998 tot september 1999 computerlessen aan vrouwen in het islamitisch centrum in Grozny, waar zij verplicht waren een hoofddoek te dragen. Door velen werd u daarom beschouwd als wahabitische vrouw.

Toen eind 1999 de luchtbombardementen plaatsvonden in Argun, vluchtte u naar het dorp waar uw familiegeslacht van afkomstig is, Novy Atagy. Uw echtgenoot ging naar Zakan-Yurt. In de lente van 2000 keerde u beiden terug naar Argun en nam u opnieuw uw intrek in uw woning in de Gagarinstraat.

Tussen 2000 en 2005 werden vaak zuiveringsacties bij u gehouden.

Tijdens de nacht van 14 op 15 oktober 2005 werd bij u een gerichte huiszoeking gehouden. U zag drie gemaskerde en gewapende mannen in camouflage-uniform. Zij spraken Russisch en Tsjetsjeens. Ze zeiden u dat ze alles wisten over uw vroegere werk, en namen uw man

mee. Toen het ochtend werd nam u uw kinderen mee en vluchtte naar uw moeder. Uw broer S. verwittigde uw schoonouders in Grozny, die 's avonds met hem meekwamen. Nadat u hen alles verteld had, vertrokken zij opnieuw naar Grozny. Op 19 oktober 2005 kwam uw schoonvader u zeggen dat hij voor u een kanaal had gevonden om het land te ontvluchten. U vertrok op 20 oktober 2005 met de wagen richting België, waar u op 24 oktober 2005 asiel aanvraagde bij de Belgische autoriteiten.

U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

B. Motivering

Vooreerst dient omwille van een aantal vaststellingen tijdens uw opeenvolgende gehoren ernstig getwijfeld te worden aan uw verblijf in Argun de laatste jaren voor uw vertrek naar België in oktober 2005.

U blijft immers bijzonder vaag en kan weinig informatie verschaffen over de situatie in Argun en over feiten of gebeurtenissen die tijdens uw verblijf aldaar zouden plaatsgevonden hebben, waardoor de geloofwaardigheid van uw verblijf op ernstige wijze aangetast wordt.

U stelde dat u bij het uitbreken van de tweede Tsjetsjeense oorlog tijdelijk naar Novy Atagy vluchtte, en dat u vanaf uw terugkeer naar Argun in de lente van 2000 tot aan uw vertrek naar België in oktober 2005, opnieuw in Argun verbleef.

U kon echter niet precies zeggen of er bij uw vertrek naar Novy Atagy al hevige bombardementen waren in Argun, noch wanneer u de stad precies verliet. U kon evenmin zeggen welke doelwitten er geraakt werden voor uw vertrek (CGVS TG p.3). U kon verder geen enkele straatnaam vernoemen in de buurt van de straat waar u woonde (CGVS p.4), de Gagarinastraat, terwijl u er al sinds uw huwelijk in 1998 woonde. U kende ook geen concrete, volledige namen van administratiehoofden in Argun. U vermeldde enkel een zekere "Ibashka", en "Kerim", die ergens in 2004-2005 aangesteld zouden zijn, zonder verder te weten wat hun familienaam was of wanneer zij juist werden aangesteld (CGVS DB p.9-10).

Voorts, op de vraag of er voor uw vertrek nog verkiezingen hadden plaatsgevonden, antwoordde u vaag dat de verkiezingen van Kadyrov ergens in 2003 plaatsvonden, maar dat u het niet echt wist omdat het u niet interesseerde (CGVS DB p.9). U wist niet welke maatregelen er juist getroffen werden tijdens deze verkiezingen, of u gemakkelijk de stad kon verlaten, en waar er in uw buurt gestemd kon worden (CGVS TG p.5). U vermeldde bovendien dat er niet echt incidenten waren tijdens deze verkiezingen (CGVS TG p.5). Echter, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt wel degelijk dat er in die periode zware veiligheidsmaatregelen werden genomen in de stad, met extra versterkte controleposten aan alle kruispunten en toegangswegen. Omdat er een conflict was ontstaan tussen Russische militairen en aanhangers van Kadyrov, zouden verschillende stadsdistricten afgesloten geweest zijn.

Verder wist u niet of er nog andere verkiezingen waren geweest in Tsjetsjenië na die van Kadyrov (CGVS TG p.5). Op de vraag of er ooit in Tsjetsjenië een referendum plaatsvond, wist u enkel te zeggen dat het ooit wel gehouden werd, maar kon dit ook niet plaatsen in de tijd en wist u slechts vaag waarover het ging (CGVS DB p.9).

Verder verklaarde u dat u vlak bij de ziekenhuizen woonde in Argun, en dat deze allemaal op hetzelfde territorium lagen. U kon ze zelfs zien door uw venster (CGVS TG p.4). U kon zich merkwaardig genoeg niet herinneren of er daar ooit beschietingen of incidenten plaatsvonden (CGVS DB p.8), terwijl er volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, wel degelijk een schietpartij plaatsvond in augustus 2004 op de polykliniek in Argun, waarbij het gebouw beschadigd werd en medewerkers gewond raakten.

Vervolgens kon u niet zeggen of er vluchtelingen werden opgevangen in Argun, en waar die werden ondergebracht (CGVS DB p.7).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat er onder meer in twee peuterscholen die zich in uw straat bevonden IDP's werden opgevangen. Meer nog, u ontkende dat er überhaupt een peuterschool in uw straat zou zijn (CGVS DB p.7). Verder zou u ook niets afweten van het bestaan van school nr.5, die zich volgens onze informatie eveneens in Argun bevond (CGVS DB p.10).

Voorts verklaarde u dat er in uw straat, de Gagarinastraat, niets ernstigs gebeurde voor uw vertrek. Er zouden wel algemene zuiveringsacties plaatsgevonden hebben, maar verder zou

er niets specifiek gebeurd zijn. Alle huizen zouden er nog in tact zijn en geen enkel huis zou ooit afgebrand geweest zijn (CGVS DB p.8-9).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat in uw straat in juli 2004 enkele gebouwen in brand werden gestoken en verschillende huizen werden beschadigd. In augustus 2004 zouden verschillende bewoners in uw straat hun huizen hebben moeten verlaten onder militaire druk.

Uw onwetendheid inzake bovenvermelde feiten en uw bijzonder vage kennis over de situatie en gebeurtenissen de laatste jaren in Tsjetsjenië, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf aldaar op ernstige wijze.

Er dient uit bovenstaande vaststellingen dan ook geconcludeerd te worden dat u een recent verblijf in Tsjetsjenië niet aannemelijk kan maken.

Tenslotte blijkt uw ongeloofwaardigheid ook uit het feit dat u geen enkel document voorlegt met betrekking tot uw identiteit, herkomst, nationaliteit, de door u gevolgde reisweg of de door u aangehaalde feiten.

De verklaring die u hiervoor geeft is weinig aannemelijk. Zo zou u de documenten die u in Tsjetsjenië had (Russisch paspoort, huwelijksakte, geboorteaktes) gewoon thuis hebben achtergelaten op aanraden van uw schoonvader (CGVS DB p.4-5, TG p.1), en zou u er probleemloos in geslaagd zijn zonder documenten met een wagen vanuit Tsjetsjenië naar België te reizen.

Bovendien ondernam u slechts magere pogingen vanuit België om de stukken die u thuis achterliet, te bekomen.

Er kan in uw geval nochtans redelijkerwijs van u verwacht worden dat u enige inspanning levert om deze documenten te bekomen door contact op te nemen met uw familie in Tsjetsjenië, of, indien dit niet mogelijk zou zijn, met de hulp van organisaties in België die u met uw familie in contact zouden kunnen brengen.

U wierp op dat u wel contact probeerde te zoeken met andere Tsjetsjenen om via hen in contact te komen met uw familie, maar dat dit tevergeefs was (CGVS TG p.1-2). Per post zou u hen ook niet kunnen bereiken, omdat volgens u de ontvanger op de hoogte moet zijn van de komst van een brief om die daadwerkelijk te kunnen ontvangen bij de post (CGVS TG p.1).

U ondernam hierna geen enkele poging meer om bij organisaties in België aan te kloppen die u hierbij zouden kunnen helpen.

U stelde dat u schrik had voor zulke organisaties, omdat er veel mensen zijn in Tsjetsjenië die klikken (CGVS TG p.2), wat niet als redelijke verklaring beschouwd kan worden voor het uitblijven van enige actie of inspanning in die richting.

Bijgevolg, niettegenstaande eerder door het Commissariaat-generaal werd geoordeeld dat verder onderzoek noodzakelijk was, dient geconcludeerd te worden dat tijdens een onderzoek ten gronde in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift in essentie haar asielrelaas en stelt dat haar was aangeraden geen documenten mee te nemen tijdens de reis gezien de chauffeur voor alles zou zorgen. Verzoekster verklaart alles wat in haar macht ligt, te ondernemen, teneinde documenten te bekomen.

Haar onwetendheid omtrent verkiezingen die hebben plaatsgevonden, omtrent de politieke en sociale situatie, verklaart verzoekster door te stellen dat dit alles haar niet interesseerde en dat zij zich enkel bezighield met puur materiële besommeringen voor haar en haar kinderen.

Verzoekster beweert dat haar onwetendheid ook kan worden verklaard doordat haar geheugen "mogelijks" is aangetast, misschien wel door een post-traumatische stressstoornis. Verder wijst verzoekster in algemene bewoordingen op de problemen in Tsjetsjenië.

3.1. De Raad stelt vast dat verzoekster de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist, noch weerlegt; bijgevolg blijven deze staande.

Aldus staat vast dat verzoeksters kennis van Tsjetsjenië in het algemeen en haar regio in het bijzonder, volstrekt onvoldoende is voor iemand die beweert vandaar afkomstig te zijn. De Raad tilt vooral zwaar aan het feit dat verzoekster onwetend bleek over bepaalde concrete, belangrijke gebeurtenissen die zich afspeelden in haar eigen straat tijdens de periode waarvan verzoekster beweerde daar verbleven te hebben -wat verzoekster niet betwist.

Aangaande verzoeksters verklaring voor haar onwetendheid, stelt de Raad vast dat verzoekster niet verder komt dan blote beweringen waar zij zelf blijkbaar niet zeker van is (zie "mogelijke" aantasting van het geheugen).

Het voorgaande voert tot het besluit dat verzoekster niet heeft verbleven in de regio waar haar beweerde problemen zich afspeelden; er kan aldus geen enkel geloof worden gehecht aan deze problemen.

Wat betreft het totaal gebrek aan documenten en de belofte van verzoekster dat zij alsnog zal trachten om enkele documenten te bemachtigen, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoekster geen enkel document neerlegt.

Verzoekster heeft jaren tijd gehad om voor dergelijke documenten aangaande haar identiteit, nationaliteit, afkomst, woonplaats en reisroute te zorgen; haar in gebreke blijven houdt een manifeste schending in van de plicht tot medewerking die op een asielzoeker rust en vernietigt haar geloofwaardigheid.

Er is geen enkel bewijs aangaande verzoeksters identiteit, nationaliteit, afkomst, verblijfplaats, reisroute en de door haar aangehaalde feiten.

3.2. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig.

Er is derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is.

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Aangezien verzoeksters herkomst niet vaststaat, kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 april 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE